ஓம்

மாணிக்கவாசகர் மாட்சி

இது

பல்லாவரம்

பொதுநிலைக்கழக ஆசிரியர்

சுவாமி வேதாசலம் என்னும்

மறைமலையடிகளால்

இயற்றப்பட்ட

KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR - 630 307
(NEAR) KARAIKUDI

மாணிக்கவாசகர் வரலாறுங் காலமும் என்னும்
அரும்பெருநூலின் முகவுரையினின்றும் எடுக்கப்பட்டுத்

11114

பல்லாவரம்

பொதுநிலைக்கழக நிலையத்திலுள்ள

திருமுருகன் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது;

December, 1935

131/7.

All Rights Reserved by the Author.

இதன் விலை 4 அணா.

ஓம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுவாமி வேதாசலம் என்னும்

மறைமலையடிகளால்

இயற்றப்பட்ட செந்தமிழ் நூல்களில் இப்போது கிடைப்பவை

மக்கள் நூறாண்டு உயிர்வாழ்தல் எப்படி ?

மக்களாய்ப் பிறந்தவர்கள் தமக்குள்ள பகுத்தறிவுகொண்டு நோய்இன்றி அறிவும் இன்பமும்பெருகி நீண்டகாலம் உயிர் வாழ்தற்குரிய முறைகள், 25 ஆண்டுகளாக ஆராய்ந்து செய்து பார்த்து இனிய எளிய செந்தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இஃது 512-பக்கங்கள் உள்ளது; விலை ஐந்து ரூபா.

சாகுந்தல நாடகம் உ-ஆம் பதிப்பு

வடமொழியில் நல்லிசைப்புலவராய் விளங்கிய காளிதாசர் இன்சுவை நாடகத்தின் இனிய தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு.

இச் சாகுந்தல நாடக அமைப்பின் நுட்பங்களை விளக்கும் முகத்தால், இதுவரையில் தமிழில் வெளிவராத நாடகக்காப்பிய இலக்கணங்களையும், ஆங்கில நாடக ஆசிரியரான சேக்குவீயரின் அரிய பெரிய ஆற்றலினையும் ஒற்றுமை வேற்றுமைவகையால் இனிது விளக்குஞ் சிறந்த ஆராய்ச்சியுரை நூலுங் கூடியது. 406 பக்கங்கள்; கலிக்கா, விலை நான்கு ரூபா.

சைவசித்தாந்த ஞானபோதம் ச-ஆம் பதிப்பு

முதற்பாகம்

சைவசித்தாந்தம் என்னும் அரிய பெரிய சைவசமய ஆராய்ச்சி முடிபுகளைத் தனிச்செந்தமிழ் உரை நடையில் மிக விரிவாக ஆராய்ந்து விளக்குஞ் சிறந்தநூல். சைவசித்தாந்த உண்மைகளை உள்ளவாறு உணர்தல் எளிதன்று. இலக்கண இலக்கியநூல்கள் அளவை (தருக்க) நூல்கள் பற்பல சமயநூல்கள் எல்லாம் நன்கு ஓதித் தெளிந்து, 'சிவஞானபோதம்' 'சிவஞான சித்தியார்' முதலான மெய்ந்நூல்களைப் பலகாலும் ஆராய்ந்தறிந்த பின்னரே சைவசித்தாந்த உண்மைவிளங்குவதாகும். இவ்வளவுங் கற்றுத் தெளிபவர் இத்தமிழ் நாட்டகத்து அரியராயிருத்தலினாலேதான், சைவசித்தாந்தம் இதில் எங்கும் பரவவில்லை. இக்குறையை நீக்குவதற்காகவே இதன் ஆசிரியரான அடிகள் சென்ற நாற்பதாண்டுகளாக இத்தமிழ்நாடெங்கும் நிகழ்த்திய சைவசித்தாந்த விரிவுரைகளை இந்நூலில் தொகுத்தெழுதிவெளியிடலானார்கள். அடிகளின் விரிவுரைகளைக் கேட்டவர்களுங் கேளாதவர்களுஞ் சைவசித்தாந்தவுண்மைகளை இன்னும் விளக்கமாகத் தெரிந்து தம் உள்ளத்தில் ஆணித்திறமாகப் பதித்துப் பெறற்கரும் பயனைப் பெறுதற்கு இந்நூலினுஞ் சிறந்த கருவி வேறு இல்லை. கடவுள்நம்பிக்கை யில்லாதவரும் இந்நூலைப் பயில்வாராயின் அந்நம்பிக்கை வரப்பெற்றுப் பெருநலம் எய்துதல் திண்ணம். இதன் பொருள் அடக்கம்:-சைவசமயமாட்சி, இந்துசமய உண்மைகள், சமரச சன்மார்க் ... வனுக்கு அருளுருவம் உண்டு, சீவகாருணியம், இரு

மாணிக்கவாசகர் மாட்சி

இது, பல்லாவரம் பொதுநிலைக் கழக ஆசிரியர் மறைமலை யடிகள் இயற்றிய "மாணிக்கவாசகர் வரலாறுங் காலமும்" என்னும் ஆராய்ச்சிப் பெருநூலின் முகவுரையினின்றும் எடுக்கப்பட்டது

"வான்கலந்த மாணிக்கவாசக நின் வாசகத்தை
நான் கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித் தீஞ்சுவை
கலந்தென், ஊன் கலந்து உயிர் கலந்து உவட்டாமல்
இனிப்பதுவே"

"வருமொழிசெய் மாணிக்கவாசக நின் வாசகத்தில்
ஒருமொழியே என்னையுமென் உடையானையும் ஒன்
றுவித்துத், தருமொழியாமென்னில்இனிச் சாதக
மேன் சஞ்சலமேன், குருமொழியை விரும்பியயல்
கூடுவதேன் கூறுதியே":= இராமலிங்க அடிகள்.

மாணிக்கவாசகப் பெருமான் அருளிச் செய்த திருவாசகத் தென்றமிழ் மாமறையின் அளப்பரு மாட்சியினை அளந்து கூறிய இராமலிங்க அடிகளின் மேலைத் திருச்செய்யுட்களால், திருவாசகத்தை உள்ளுணர்ந்து ஓதுவா ரெவராயிருப்பினும், அவர் வேறெங்குங் காணாத ஒருபேரின்பம் எய்தித் தம் உடம்பும் உயிருமெல்லாம் அதன்வயமாய் நிற்கப் பெறுவரென்பதூஉம், மக்களாற் காணவுங் கருதவும் இயலாத இறைவனை அவர் எளிதிலே தமதகத்துக்கண்டு அவனோடு ஒருமைப்பட்டு நின்று பேரின்ப வாழ்விற் பிரிவின்றி வாழ்வரென்பதூஉம் நன்கு தெருட்டப்பட்டமை காண்க.

இங்ஙனமாகத், தன்னை ஓதுவா ருள்ளத்தையும் உணர்வையும் உயிரையுமெல்லாம் பேரின்பவுருவாக்குந்திறம் ஏனை எந்த நூல்களுக்கும் வாயாமல் திருவாசகத்திற்கு மட்டுமே

வாய்த்த தென்னையெனின்; இவ்வுலகவாழ்க்கையில் வரும் இன்ப நுகர்ச்சிகளில் எங்கும் புலனாகாத ஒரு பேரின்பம் இதனையோதுவாரெல்லாரிடத்தும் பிறழாது நிகழக் காண்கின்றேமாகலானும், அத்துணை விழுமிய அவ்வின்பம் ஒன்றையும் பற்றாது தனித்து நிற்பதின்றி உலகு உயிர்களி லெல்லாம் நிறைந்து நிற்கும் ஒருமுழுமுதற் பெரும் பொருளான கடவுளைப்பற்றிக்கொண்டே நிற்பதொன்றாகலானும், அத்தன்மையரான கடவுளைத் தலைக்கூடினார்க்கன்றி அது வாயாதாகலானும், இறைவனை இறுகப் பற்றிக்கொண்ட மாணிக்கவாசகப் பெருமான்றன் மன மொழி மெய்கள் எல்லாவற்றையும் அப்பேரின்ப வெள்ளமானது தேக்கி அவரது திருவாயின் வழியே திருவாசகமாய்ப் பெருக்கெடுத்துப் போந்த தாகலானும் அந்நூலுக்கு அத்திறம் உளதாயிற்றென்று அறிதல்வேண்டும். கற்கண்டின் பாகும் முப்பழச்சாறும் நறுநெய்யும் ஒருங்கு கலந்த அடிசில் தீஞ்சுவைத் தெள்ளமிழ்தமாய்த் திகழ்தல் காண்டுமன்றே; அதுபோற் சிவத்தின் எல்லையற்ற பேரின்பத்தில் முழுதுந் தோய்ந்த வாதவூரரின் மன மொழி மெய்களும் பேரின்பவுருவாய்த் துலங்கலாயின. இளவள ஞாயிற்றொடு கூடிநிற்கும் மாசற்ற நீல வான் பரப்பெல்லாம் அதன்பேரொளியால் ஊடுருவப் பெற்று மிளிர்தல் காண்டுமன்றே; அதுபோற் சிவத்தின் எல்லையற்ற அறிவாற் கவரப்பெற்ற அடிகளின் தூய அறிவும் அளப்பிலாச் சிறப்பினதாய்ச் சுடர்வதாயிற்று. சுடர்ந்தெரி தீயின் சேர்க்கையால் தூய ஆன்இழுது நீராளமா யுருகி யொழுகுதல் காண்டுமன்றே; அதுபோற் சிவத்தின் வரம்பிலடங்கா அருளாலும் அன்பாலும் நிறையப்பெற்ற அடிகளின் திருவுள்ளமும் அன்பாலும் அருளாலும் பொங்கித் ததும்பித் திருவாசகம் பொழிவதாயிற்று என்க.

உலகில் வேறெங்குங் காணப்படாத ஒருதனித் தெய்வமாட்சி மாணிக்கவாசகப்பெருமான் ஒருவரிடத்தே மட்டுங்

காணப்பட லான இந்நுட்பத்தை ஆழ்ந்து ஆராயுங்கால், அஃது எல்லாம்வல்ல கடவுளே வலியவந்து அவரை ஆட்கொண்ட பேரருட்டிறத்தின் பெருவிளைவாதல் புலனாகா நிற்கும். கடவுள் ஒருவர் உண்டு என அதன் இருப்பை மட்டும் உணர்வார்க்குப் பொதுவகையால் ஒருமெய்யறிவு விளங்குமேயல்லாமல், அதனின் மேற்பட்ட ஓர் இன்பவுணர்வு தோன்றாது. கடவுளின் பேரறிவு விளக்கத்தினை அவனாற் படைக்கப்பட்ட புற்பூண்டுகள் முதல் மக்களுடம்பு ஈறாக வுள்ளவற்றிற் கண்டு கண்டு வியப்பார்க்கும் அவ்வறிவுக்காட்சியில் ஒருவகை மகிழ்ச்சியுங் களிப்புந் தோன்றுமேயல்லாமல் அதனின் மேற்பட்ட மாறா இன்பநிலை தோன்றாது. தமது சிறுமையுங் கடவுளின் பெருமையும் அறிந்து தமக்கு வேண்டுவனவெல்லாந் தந் தலைவன்பாற் கேட்க அறியாத என்பில்லாப் புழுமுதல் எல்லா உயிர்கட்குந் தானாகவே உளங்கனிந்து பலவேறுவியத்தகு யாக்கைகளையும் அவற்றின் நுகர்ச்சிக்குப் பலவேறு வியத்தகுபண்டங்களையும் அமைத்துவைத்த முதல்வனின் அருட்பெருந்தகைமையினை ஆராய்ந்து நினையுந்தோறும் நினையுந்தோறும் அங்ஙனம் நினைவார்க்கு முன்னில்லாத ஓர் உள்ளக் கசிவும் ஓர்உள்ளக்களிப்புந் தோன்றுமேயல்லாமல், அதனின் மேற்பட்டு என்பெலாம் புரைபுரை யுருக்கும் பேரின்பநிலை தோன்றாது.

இவ்வாறு நம்மனோர் தமது சிற்றறிவு முயற்சி கொண்டு எத்துணைதான் கடவுள் நிலையினை உணர்வாராயினும், அவர் அங்ஙனம் உணரும் உணர்ச்சிதான் இறைவனை அண்முதற்கு ஒருவழியினைத் தோற்றுவிக்குமே யல்லாமல், அவன்றன் உண்மைநிலையினை வருவித்துக் காட்டமாட்டாது. மற்றுத், தமது சிற்றறிவுமுயற்சி அவிந்து சிவத்தையே களைகணாய்ப் பற்றி எசற்றிருப்பார்க்கே, சிவம் தானே முனைந்து தோன்றித் தன் முழுமுதல் இன்பவிளக்கத்தை அவரது உள்ளத்தில் எற்றி

வைத்துத், தன் உண்மைநிலை முற்றும் அவர்க்கு நன்கினிது புலனுமாறு செய்யும்

இவ்வாறு, சிவம் தானேவந்து அருள்செய்யப் பெற்றார் தம்முள் மாணிக்கவாசகப் பெருமானே தாம்பெற்ற அப்பெறலரும் பேற்றைத் தம்மைச்சார்ந்த எம்போல்வா ரெல்லாம் எளிதிற்பெற் றின்புற்றிருக்குமாறு தாம் திருவாய்மலர்ந்த திருவாசகச் செந்தமிழ்மாமறைவழியே வழங்கிய வள்ளன்மையுடையராகலின், அவர் எம்மனோர்க்குத் தலைக்கணியாய் நிற்குந் தனிமுதன்மை யுடையரென்பது நினைவிற்பதிக்கற்பாற்று. மாணிக்கவாசகரைப்போல் இறைவனைக் கண்டு அவனருளை முற்றப்பெற்றார் பலர் அவர்க்கு முன் இருந்தது உண்மையாயிருக்கலாமேனும், அவரெல்லாந் தாங் கண்ட அருட்பெருங் காட்சிகளையும், அவற்றால் தாம்பெற்ற பேரின்பநிலைகளையும், இறைவன் தமக்குச் செய்த அருட்பே ருதவிகளையும், தாம் இறைவற்கு ஆளாய் நின்று உருகினவகைகளையும் இவர்போற் செந்தமிழ்ப் பாக்களில் நிறைத்து யாமெல்லாம் பருகிக் களிக்க வழங்கியவரல்லர். மாணிக்கவாசகரால் "கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பு இன்மை கண்டபின்" என்று உயர்த்துப் பாடப்பெற்ற கண்ணப்பநாயனார்தம் ஒப்பற்ற அன்பின் நிலையினையும் பிறர் வாயிலாக அறியப்பெறுகின்றனமேயன்றி, அவர் உற்ற அவ்வன்பின்நிகழ்ச்சிகளை அவர்வாயிலாகவே அறியப்பெறுகின்றனம் இல்லையே! மற்று, மாணிக்கவாசகப்பெருமானோ தாம் இறைவனைக் கண்டடைந்த இன்பநிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் நெஞ்சம் நெக்குநெக்குருகக் கண்ணீர் ஆறாய்ப்பெருகக் குழைந்து குழைந்தழுதுத் தம் அருந்தமிழ்ச் செய்யுட்களில் மிழற்றுகின்றார். இவரது இந்நிலையினை எளிதினுணர விழைவார்க்கு,

"ஒப்பில்லாதன உவமனில் இறந்தன ஒண்மலர்த் தாள்
தந்து, நாயிலாகிய குலத்தினுங் கடைப்படும் என்னை

நன்னெறி காட்டித், தாயிலாகிய இன்னருள் புரிந்தஎன் தலைவனை நனிகாணேன், தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை யுருள்கிலேன் செழுங்கடல் புகுவேனே" என்று அவரருளிச் செய்த ஒருதிருவாசகச் செய்யுளே போதும். ஏனை எல்லாமக்கட்கும் புலனாகாத அருவநிலையில் நிற்கும் இறைவன் தம்பொருட்டுக் கட்புலனும் மேதகும் அருளுருவிற் ரோன்றித் தமக்கு அருள்செய்து உடனே மறைந்து சென்றமையால், அவ்வருளுருவினை எந்நேரமுங் காணப்பெறாத ஆற்றாமையினை "நனிகாணேன்" என்னும் அருமைத்திருமொழிகளாற் புலப்படுத்தி அழுது அலறும் இச்செய்யுள், அவர் இறைவனைக்கண்டெய்திய பேரன்பின் பெருக்கினை எத்துணை வெளியாகக் காட்டிக், கல்லினும் வல்லென்ற நெஞ்சினையும் எத்துணையெளிதிற் கரைக்குந் தகையதாய் மிளிர்கின்றது!

தம்மாற்காணப்படாத ஒருவரின் குணநலங்களைக்கேட்டு அவர்பால் அன்பு மீதூரப் பெற்ற மற்றொருவர் அவர்மாட்டு எத்துணைதான் அன்பு பூண்டு ஒழுகுவாராயினும், அவர்க்குள்ள அவ்வுள்ள நெகிழ்ச்சி அந்நண்பரை அவர் நேரே காணப்பெறுங்கால் அடையும் பேரின்பப் பெருக்கிற்கு ஒரு சிறிதும் ஒவ்வாது; அவரைக் காணுமுன் வைத்த அன்பு அவரைக் கண்டபின் கரைகடந்துபெருக, அதனை ஆற்றாராய் அம்மற்றவர் கண்ணீர் உகுத்துக் கதறியழுது ஆடிப்பாடித் தம்மை மறந்த தன்மையினராய்க் குழைந்து நீராயுருகும் நிலையினை நேரிற் கண்டுணர்ந்தவர்க்கே யாங் கூறும் இவ்வுண்மை தெற்றென விளங்காநிற்கும். இங்ஙனமே, முழுமுதற் கடவுளின் அருட் பெருந்தன்மைகளை நேரே காணப்பெறாமல் உய்த்துணர்ந்தறிந்து அவ்வாற்றால் அவர்பால் அன்புநிகழப்பெற்றார்க்குள்ள அன்பின்நிலை, அக்கடவுளைத் தம் கண்ணெதிரேகண்டு அவர் மாட்டுக் கரையிகந்து பெருகும் அன்புடையராயினார்க்கு மீதூரும் பேரின்பநிலைக்கு ஒருதினைத்தனையும் ஈடாகாது.

மாணிக்கவாசகர் தாங் கண்ட இறைவன் திருவுருவினையும், அவ்வுருவின் நிறத்தினையும், அவ்வுருவின் அடையாளங்களை யுந் தாம்அருளிச்செய்த திருவாசகத்திற் பலகாலும் பலவிடத் தும் அடுத்தடுத்து ஓதுகின்றார்; அவற்றுட்சில இங்கே காட் டுதும்:—

"எந்தாய் உன்றன், வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு
காட்டி, மலர்க்கழல்க ளவை காட்டி வழியற்றேனைத்
திண்ணந்தான் பிறவாமற் காத்தாட்கொண்டாய்
எம்பெருமான் என்சொல்லிச் சிந்திக்கேனே."

"அரத்த மேனியாய் அருள்செய் அன்பரும்
நீயும் அங்கெழுந்தருளி இங்கெனை
இருத்தினாய் முறையோ வென் எம்பிரான்" என்று

திருச்சதகத்தும்,

"கனவேயுந் தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன்
புனவேயன வளைத்தோளியொடும் புகுந்தருளி
நனவே எனைப்பிடித்தாட்கொண்டவா நயந்து நெஞ்சஞ்
சினவேற்கண் நீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ"

என்று திருத்தெள்ளேணத்தும்,

"நான் தனக்கு அன்பின்மை நானும் தானும் அறிவோம்
தான் என்னை யாட்கொண்டது எல்லாருந்தாமறிவார்"

"கருவாய் உலகினுக்கு அப்புறமாய் இப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழல் மாதினொடும் வந்தருளி
அருவாய்மறைபயில் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ"

"நானும் என்சிந்தையும் நாயகனுக்கு எவ்விடத்தோம்
தானுந் தன்தையலுந் தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல்"

என்று திருக்கோத்தும்பியிலும் போந்த அருமைத்திரு மொழிகள் என்றும் நினைவிற் பதிக்கற்பாலனவாகும். இங்ஙன மாக, எவரானுங் காணப்படாத அரும்பெரும் பேரின்பக்

1114

கடவுளை நேரேகண்டு அதன்கட் டிளைத்துப் பேரின்பவுருவான அடிகள் அருளிச்செய்த திருவாசகம் அவர் நுகர்ந்த அப்பேரின்பத் தேறலைத் தன்னிற் பொதிந்துவைத் திருத்தலின், அதனைப் பருகுவா ரெல்லாம் அப்பேரின்ப நிலையினை எளிதில்எய்துவரென்பது சொல்லவும்வேண்டுமோ? இத்துணை விழுமிதான திருவாசகத்தை ஓதியும் உருகாத ஓருயிர் இருக்குமாயின், அதனைக் கல்லென்று கழறுதுமோ, அன்றி மண்ணென்று வகுக்குதுமோ, இரும்பென்று இயம்புதுமோ, சொன்மின்கள்!

மேலுங், கடவுளை நேரே காணாதவர்கள், காணாமையின், அவன் பேரின்பத்தை நுகர்ந்தறியாதவர்கள், பிறதுறையில் எவ்வளவுதான் சிறந்தவர்களாயினும், அவர்கள்பால் யாம் அப்பேரின்பச்செல்வத்தைப் பெறுதல்கூடுமோ? கூடாது. பெரும் பொற்றிரள் புதைந்ததோர் இடம் இக்கானகத்தின்கண் உளதென்று மட்டும் ஒருவாற்றானறிந்து அதன்கண் அஃதுள்ள இடம் இதுதானென்று குறித்துணரமாட்டாது அல்லும் பகலும் அப் பொருளுக்காக ஏங்கிநின்று வருந்தும் ஒரு வறிஞன் மற்றையொரு வறிஞனுக்கு அதனை எடுத்துத்தர மாட்டுவனே? இங்ஙனமே கடவுளைக் காணப்பெறாத ஆசிரியர்களைப் பின்பற்றிச் செல்வாரெல்லாருந் தாம் கருதிய பயனைப் பெறாமல் ஏமாந்து, மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்கினவரோடு ஒப்பத் தம் அரும்பெறற் பிறவிப்பயனையும் இழப்பர். "ஒருவன் உலகம் எல்லாம் பெற்றாலுந் தன் உயிரை இழந்துவிடுவனாயின் யாது பயன்?" என்று மேனாட்டு ஆசிரியரொருவர் வினவியாங்குக், கடவுள் அல்லாத மற்றைப் பொருள்களின் உண்மையெல்லாம் ஒருவன் ஓராசிரியர்பால் உசாவித் தெளிந்தானாயினுந், தன் னுயிர்க்குயிராய் நின்று பிறவிதோறுந் தனக்குப் பெருந்துணையா யிருந்து உதவுங் கடவுளின் உண்மைநிலையினைத் தெளிந்திலனாயின், யாது பயன்? பொறுத்

கோவிலூர் ஆதீனம் கோவிலூர் 630307

தற்கரிய விடாய்கொண்டு தீம்புனல்வேட்டு வருவான் ஒருவனுக்கு;அவன் வேண்டிய அந்நீரினைக் காட்டாமல், நீரின் நலங்களைமட்டும் விரித்து உரைத்துக்கொண்டிருப்பான் ஒருபேதை எதிர்ப்படின், அவன் இவன் சொல்லை ஒரு பொருட்டாகக் கருதிக் கேட்டு நிற்பனோ? நில்லானன்றே; தான் வேண்டிய குளிர்ந்த நீர் நிலையைக் காட்டும் ஏனையொருவனை நாடியேயன்றோ செல்வன். அதுபோல், நம்மைப் படைத்த நம் அப்பனைக் காணும் விழைவு மிக்கு அதனை ஆற்றாதே நிற்கும் நாமும், அவனைத் தாம் கண்டு நமக்குங் காட்டவல்ல உண்மையாசிரியரைச் சார்ந்தன்றோ அப் பெறலரும் பேற்றைப் பெறுதல் வேண்டும்.

அத்தகைய உண்மையாசிரியன்மார் மாணிக்கவாசகரும் அவர்க்குப்பின் திருஞானசம்பந்தர் அப்பர் சுந்தரருமேயாதலை அவர்கள் அருளிச்செய்த திருவாசகந் தேவாரம் என்னும் அருட்செம் பாடல்களால் நன்கறியப் பெறுகின்றேம். கடவுளைக் கண்டவரின் நிலைகளும் அவர்கண்ட காட்சிகளும் அவர்தாமே எடுத்துரைக்க வல்லுநரன்றி, ஏனையோர் வல்லுநர் ஆகார். புதிது விரிந்த ஒரு கொழுந்தாமரை மலரின் நறுமணமும் பெருநலனும் அதுதானே நமக்கு விளங்கக்காட்டி நம்மை இன்புறுத்துமல்லால், அவற்றை வாயாற் சொல்வாரொருவர் அங்ஙனம் அவற்றைக் காட்டி நம்மை இன்புறுத்த மாட்டுவரோ? மேலும், ஓராசிரியரின் நிலைகளை எடுத்துரைக்கப் புகும் மற்றொருவர் அவர்பால் மிகுந்த பற்றுடையராயின், அவரை அளவிறப்பப் புகழ்தலோ டமையாது, அவர் காணாதவைகளைக் கண்டனவாகவுஞ் செய்யாதவைகளைச் செய்தனவாகவுஞ் சொல்லி உண்மைக்கு மாறான பொய்களைப் புனைந்து கட்டிவிடுவர். அங்ஙனமே ஓராசிரியர்பாற் பகைமைகொண்டாரொருவருந் தம் பகைமையை வெளிக்காட்டாது அகத்தடக்கி அவர் தம் நிலைகளைக் கூறப் புகுவராயின், இவர் அவரைக்

குறிப்பா விகழ்தலோடமையாது, அவரிடத்தில்லாத குற்றங் குறைகளையெல்லாம் ஏற்றிப் பொய்யான பலவற்றையும்புனைந்து கட்டிவிடுவர். இவ்வாறாக, ஆசிரியரின் நிலைகளைக் கூறப்புகும் ஏனையோர் இருதிறத்தினராய் அவர்தம் உண்மை நிலைகளைப் புரட்டிவிடும் பெற்றியினராகவே பெரும்பாலுங் காணப்படுத லால், அவருரைகள் ஏற்கற்பாலன அல்ல. கடவுளைக் காண்டற்குரிய பேறு வாயாதவர்களை யெல்லாம் அது வாய்த்தவர்களாகக் கட்டிவிட்டுப் பிறர் சொல்லிய கதைகட்கோர் அளவே யில்லை. ஆதலால், அத்தன்மையவாம் பொய்க்கதைகளுட் சேர்ந்தனவாகாமற், சைவசமய ஆசிரியன்மார் கடவுளை நேரே கண்டு தாம் எய்திய பேரின்ப நிலைகளும், தாம் பெற்ற அப் பேரின்பநிலைகளை இவ்வையகமெல்லாம்பெறல்வேண்டுமெனக் கருதி அவர் செய்த செயற்கருஞ் செயல்களும் அவரருளிச் செய்த திருவாசக தேவாரச் செந்தமிழ்மாமறைகளி லிருந்தே நன்கு புலனாகிக் கமழ்தலால், அவர்தம் வரலாறுகளை ஆய்ந் துணரும் உணர்ச்சியொன்றே பிறவிக் கடலிற் கிடந்துழலும் நம்மனோரைப் பேரின்பக்கரையில் ஏற்றவல்லதா மென்பதை யாவருங் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்.

இனிச், சைவசமயாசிரியன்மார் நால்வருள்ளுந் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் மூன்றாண்டுச் சிறுகுழந்தையா யிருந்த போதே அம்மையப்பராம் இறைவன்றன் அருளுருவினை நேரேகண்டு, அருட்பால் ஊட்டப்பெற்றுப், பதினாறாயிரஞ் செந்தமிழ்த் தெய்வப்பாடல்களைப் பொழிந்து, கடவுள் இல்லையென்று பாழ்ங் கொள்கை பேசிய சமணராற் கடவுளை நம்பினார்க்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுந் தீங்குகளை யெல்லாம் வியத்தகு கடவுளருள் நிகழ்ச்சிகளாற் சுவடறத் தொலைத்து, எல்லாம்வல்ல இறைவனருட்பேற்றிற்கு எல்லாரும் உரியராம் படி அவ்வருள் ஒளியை இத் தமிழ்நாடு யாங்கணுந் திகழச் செய்த அளப்பருந் தெய்வமாட்சியில் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்

காரும் இலராயினும், அவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தெய்வப் பாக்கள், மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த 'திருவாசகத்'தைப் போல் ஓதுவார் நெஞ்சத்தை உருக்குந் தகையஅல்ல. அஃது ஏனென்றால், திருஞானசம்பந்தர், இந் நிலவுலகின்கண் மக்கள் வாழ்க்கையில் அடுத்தடுத்துவருங் கவலைநோய் காமம் வெகுளி பொய் புரட்டுக் கொலை களவு துயர் முதலான பலவேறு அல்லற் படுகுழிகளைக் கண்டு, அவற்றின்கட் கிடந்து துன்புறும் மக்கட் பகுப்பினர்தம் நிலைகளையெல்லாம் உணர்ந்தவர்அல்லர். இவ் வுலகவாழ்க்கையின் இடர்களை உணர்வதில்லாச் சிறு குழவிப்பருவத்திலேயே, அம்மையப்பர் அருளுருவினை நேரே கண்டு அதன்கட் டமது உணர்வு முற்றும் பதியப்பெற்றவர். உலக இயற்கைத் தோற்றங்களிலுள்ள அழகுகளும், இறைவன் றன் அருள்மாட்சிகளுமே இவர்தம் பாடல்களிற் பெரும்பாலுங் காணப்படுதற்கு இதுவே ஏதுவாகும். இவர் குழவிப் பருவங் கடந்து இளமைப்பருவத்தை எய்திய காலத்தே, உலக வாழ்க்கையிலுள்ள துன்பங்கள் சில இவரது உணர்வுக்குப் புலனாகத் துவங்கினவென்பது, அப்போது அவரருளிச்செய்த சில திருப்பதிகங்களால் உய்த்துணரக் கிடப்பினுந், துன்பம் நிறைந்த இவ் வுலகவாழ்விற் பெரிதும் வெறுப்புற்று, அவர் தமது திருமணம் நிகழ்ந்த அஞ்ஞான்றே இறைவன் றிருவருளிற் கலந்திட்டா ராகலின், மக்களின் துன்ப நிலைகளையும், அவற்றினின்று திருவருளுதவியால் மீண்டு இறைவனருளைத் தலைக்கூடும் வகைகளையும் மாணிக்கவாசகரைப்போல் அத்துணை உருக்கமாக எடுத்து விரித்துப் பாடுதற்கு அவர் இடம் பெற்றிலர். மற்று, மாணிக்கவாசகரோ அவரைப்போல் தமது குழவிப்பருவத்திலேயே இறைவனைக்கண்டு, சிறிது காலத்தில் அவனருளிற் கலந்தவரல்லர்; ஏனை மக்களுட் சிறந்த குடிப் பிறந்த மகாரைப்போல், அஞ்ஞான்றுள்ள கலைகளையெல்லாம் பல்லாண்டுகள் முயன்று கற்று அறிவு நிரம்பித், தாய்தந்தையர்

சுற்றத்தவரால் மணஞ் செய்விக்கப் பெற்று, அவரிடையே செல்வ வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து, பின் பாண்டிய அரசற்கு அமைச்சராய் அமர்ந்து, உலகியலுள் விரசிக் காணப்படும் நலந் தீங்குகளையெல்லாம் மாறிமாறி நுகர்ந்து, பின்னர்ச் சடுதியிலே திருப்பெருந்துறையில் இறைவனைக் கண்ணாரக் காணப்பெற்று அவன் றிருவடிக்கு ஆளானவர்; இவ்வாறவர் உலகவாழ்வினூடு சென்று சிவபிரான் றிருவருளைப் பெற்ற குறிப்பு,

"மாடுஞ் சுற்றமும் மற்றுள போகமும் மங்கையர் தம்மோடுங், கூடி அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு குலாவியே திரிவேனை, வீடுதந்துஎன்றன் வெந்தொழில் வீட்டிட மென்மலர்க் கழல்காட்டி, ஆடுவித்து எனது அகம்புகுந்து ஆண்டதோர் அற்புதம் அறியேனே"

என்று அவர் தாமே அருளிச்செய்த திருப்பாட்டால் நன்கு விளங்காநிற்கின்றது. இத்தகையதொரு செய்யுளைத் திருஞான சம்பந்தர் அருளிய திருப்பதிகங்களிற் காண்டல் அரிதினும் அரிது; மற்றுத், திருவாசகத்திலோ இன்னோரன்ன கருத்துக்கள் உள்ளடங்கிய செய்யுட்கள் பற்பல.

இங்ஙனம் மக்கள் வாழ்க்கையில் எங்குங் காணப்படுங் குற்றங் குறைகளையும் ஒருவர் நினைந்து, அத்துணைத் தீங்குகளையும் பொறுத்து எத்துணையுந் தூயனாகிய இறைவன் எத்துணையும் எளிய தம்மை ஒரு பொருட்டாக்கி ஆளும் அருட்டிறத்தையும் நினைந்து, அவை இரண்டனையும் ஒப்பிட்டு நோக்கி நெஞ்சம் நெக்கு நெக்குருகி அலறிப் பாடுவராயின் அவர் பாடும் அச் செய்யுட்களே, நமது சிறுமையினையும் எல்லாம் வல்ல ஐயன்றன் அருட்பெரும் பெருமையினையும் மறுதலைப் படுத்துக் காட்டி நமதுள்ளத்தை உருக்கி நம்மை இறைவன் றிருவடிக்கு ஆளாக்குவனவாகும். இவ்வாறு மக்கட்பிறவியின் இழிபினை இறைவன் முன்னிலையில் எடுத்தெடுத்து விளம்பி, அம் மக்களுள்ளத்தைக் கரைத்துத் தூய்மை செய்தற்கண்

மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்துக்கு ஈடாவதொருநூல் எம்மொழியினுமே இல்லை. இதற்கு,

"நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து நான் எனது எனும்மாயக், கடித்தவாயிலே நின்றுமுன் வினைமிகக் கழறியே திரிவேனைப், பிடித்து முன்நின்று அப் பெருமறை தேடிய அரும்பொருள் அடியேனை, அடித்துஅடித்து அக்காரம் முன் தீற்றிய அற்புதம் அறியேனே" என்னும் ஆரமிர்தன்ன அடிகளின் திருப்பாட்டே பின்னும் ஒரு சான்றாம்.

மேலும், அடிகள் இறைவனை முன்னிலைப்படுத்து அழுதுரைக்கும் பாக்களைப்போல்வன, ஏனை ஆசிரியன்மார் தேவாரத் திருப்பதிகங்களில் மிகுதியாயில்லை. அவர் அருளிச்செய்த திருப்பதிகங்களெல்லாம் பெரும்பாலுஞ் சிவபிரானைப் படர்க்கையிடத்து வைத்தே பரவுகின்றன. தன் தலைவன் முன்நின்று அவனை முன்னிலைப்படுத்து ஓர் அடியவன் தனக்குள்ள குற்றங் குறைகளை எடுத்து மொழிந்து அவனது அருளை வேண்டுங்கால், அவன் நெஞ்சம் நெகிழ்ந் துருகுமாறுபோல், தன் தலைவனைக் காணுவிடத்தே யிருந்து அவன் எத்துணைதான் தன் சிறுமையினையுந் தன் றலைவன்றன் அருட்பெருமையினையும் நினைந்து பார்ப்பினும் உரைப்பினும் அவன் நெஞ்சம் அத்துணை மிகுதியாய் உருகாது. இவ்வியற்கை மனநிகழ்ச்சிக்கு இசையவே, இறைவனை முன்னிலைப்படுத்துப் பாடிய அடிகளின் திருவாசகமுங் கன்னெஞ்சினையும் உருக்குந்திறம் பெறலாயிற்றென்றும், அவனைப் படர்க்கையிடத்துவைத்துப் பாடிய ஏனையாசிரியன்மார் மூவரின் திருப்பதிகங்கள் அத்துணையுருக்கம் பெரும்பாலும் வாயாவாயினவென்றும் அறிந்துகொள்ளல் வேண்டும். அதுவல்லாமலும், இறைவனைக் கண்ணாரக்கண்டு அவனுக்கு ஆளான காலந்தொட்டு, மாணிக்கவாசகர் தமக்கு எளியனாய் வந்த அவ் வாண்டவனுருவினைத் தமது அகக்கண் எதிரே ஓவாது கண்டு உருகுதற்கு உரியவரானார். திருப்

பெருந்துறையிற் குருந்தமரநீழலில் அடியவர் குழாத்தொடும் போந்தமர்ந்து தம்மை ஆட்கொண்ட குருவடிவினையும், அதன் பிற் குதிரைகள் கொணர்ந்த வாணிகச்சாத்திற்குத் தலைவனாய் ஓரழகிய பரிமீது இவர்ந்து பாண்டியன்முன் போந்து தம் பொருட்டு அக் குதிரையின் பல்வேறு நடைகளையும் அவ்வர சன்முன் நடாத்திக்காட்டிய சேவகன் வடிவினையும், அதன்பின் மதுரைப் பிட்டுவாணிச்சி பொருட்டு மண் சுமக்குங் கொற் றாளாய்ப் போந்து பாண்டிவேந்தன் கையாற் பிரம்படியுங் கொண்டு மறைந்த ஐயனருமைத் திருவுருவினையும் மாணிக்க வாசகர் நேரே கண்டவராதலின், பொல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட மக்களுக்காகத், தேவர்க்கும் அரியனான சிவ பிரான் அத்துணை எளியனாய் வந்து செய்த பேரருட்டிறத்தை நினைந்து நினைந்து ஆற்றா நிலையினராகி, அவ் வாண்டவன்பால் வைத்த பேரன்பால் ஆவியோடு ஆக்கை புரைபுரை கனியப் பெற்றார். பலகாற் பல்லாருங் காணவந்து இறைவன் மாணிக்க வாசகர்க்கு அருள்செய்தவாறுபோல் வேறெவர்க்குஞ் செய் திலன்; இஃது அடிகளே,

"கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும்வண்ணம்
பல்லோருங் காணஎன்றன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை யம்பலத்தே கண்டேனே"

என்று அருளிச்செய்தவாற்றால் தெற்றென விளங்கா நிற்கின் றது. திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்குப் புலனாய்த் தோன் றிய இறைவனுருவம் வேறெவர்க்கும் புலனாயிற்றில்லை. அப் பர்க்குத்தோன்றியதும் அப்பெற்றியதே. சுந்தரர்க்குப் பார்ப் பன முதியோனாய்த் திருமணப்பந்தலிற் றோன்றிய வடிவமும் பல்லாருங் காண வந்ததொன்றே யாயினும், அது திருவெண் ணெய் நல்லூர்க்கு அவரை ஈர்த்துச் சென்று மறைந்தக்கால், அதனைக் கண்டு தெய்வமெனத் தெளிந்தவர் சுந்தரரைத் தவிர

மற்றையோர் அல்லர். மற்று, மாணிக்கவாசகர் பொருட்டுக் குருவடிவிற் போந்து மறைந்த முதல்வனையோ எல்லாருங் கண்டனர்; கொற்றாளாய் வந்து பாண்டியன் கைப்பிரம்பால் அடியுண்டு மறைந்த கோலத்தினையும் அங்ஙனமே ஆண்டிருந்தாரெல்லாருங் கண்டு மெய்ம்மறந்த நிலையினரானார். அதனால், எல்லாம்வல்ல சிவபிரான் மாணிக்கவாசகர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் எதிரே எளியனாய்த் தோன்றி மறைந்தாற்போல், வேறெவர்பொருட்டும்எங்கேனுஞ்செய்ததுண்டோவெனின், அதற்குச் சான்றின்மையின், அவ்வாறு செய்ததில்லை யென்பதே தேற்றமாமென்று முடிக்க.

இவ்வாறு,எல்லாம்வல்லமுழுமுதற்கடவுளை நேரேகண்டு அவற்கு அடிமையாகி அவன்மேற் குழைந்து குழைந்து அழுதழுது பாடிய மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகத்தை ஓதி யுருகாதார் நெஞ்சம் வேறெதனாலும் உருகாதென்பதுபற்றி யன்றோ.

"திருவாசகத்தின் உருகார்மற்றொருவாசகத்தும் உருகார்"

என்னும் பழமொழியும் யாண்டும் வழங்கிவருகின்றது. நெஞ்சக்கசிவு, நெஞ்சக்குழைவு இல்லாதவர்கட்கு அருளும் அன்பும் இரக்கமும் உண்டாகா; அவையில்லாதவர்கள் தம்மோடொத்த மக்களிடத்தும் ஏனைச் சிற்றுயிர்களிடத்தும் அருளும் அன்பும்இரக்கமும்உடையராகார்;இச்சிறந்தமென்குணங்கள் இல்லாதவர்கள் இம்மையிலும் இனிய வாழ்க்கையினை எய்தாராய்ப் பெரிதுந் துன்புற்று மடிவதொடு,மறுமையிலும் இறைவனருளைப் பெறாராய், இழிந்த பிறவிகளிற் சென்று புகுந்து துன்புறுநிற்பர். தமக்கு இப் பிறவியைத் தந்த தலைவன்பால் நன்றிமிக்கு, அவனை உருகி வழுத்தாதவர்க்கு இம்மை மறுமையிரண்டிலும் இன்பமில்லையாதலாலுந், தமக்குப் பேருதவி செய்த தலைவனை வணங்கி வழுத்துதல்விட்டுத் தம் தலைவனல்லாத மக்களையும் ஏனைச் சிற்றுயிர்களையுந் தம் தலைவனாகப் பிழைபடக்கொண்டு வழிபடுவார்க்கும் அங்ஙனமே இம்மை

மறுமைப் பயன்கள் வாயாவாதலாலுந், தந்தலைவன் இன்னவன் ருன் என்றுணராருந் தமக்குத் தலைவனேயில்லையென்று மறுப்பாருமான போலியாசிரியர்களைப் பின்பற்றி நிற்பார்க்கும் அங்ஙனமே இம்மை மறுமைப் பேறுகள் வாயாவாதல் திண்ணமாமாதலாலும், உலகுயிர்கட்கெல்லாம் ஒரே தலைவனைத் தாயுமிலி தந்தையிலியாய்த் தனிநிற்குஞ் சிவபிரானை நேரேகண்டு அவன்பால் என்பெலாம் நெக்குநெக்குருகப் பாடிய மாணிக்கவாசகர்தந் திருவாசகம் ஒன்றே நமக்கு இம்மை மறுமைப் பேறுகளெல்லாம் ஒருங்கே யுதவுமென்று கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்.

இத்துணைச் சிறந்த தெய்வத் திருவாசகத்தையும், அதனை அருளிச்செய்த மாணிக்கவாசகப் பெருமானையும், இத் தென்றமிழ்நாட்டி லுள்ள நன்மக்கள் முறையே ஒப்புயர் வில்லாத் தமிழ்மறையாகவும் சமயாசிரியராகவும்வைத்து வழிபட்டுவருதல், அவர்தம் மெய்யறிவின் மாட்சியையே விளக்கிக் காட்டுகின்றது. ஏனை எந்த நாட்டவர்க்கும் வாயாத இவ் வரும் பெரும்பேறு தமக்கு வாய்த்திருத்தலை நன்குணர்ந்த தமிழ்மக்கள், திருப்பெருந்துறையில் உள்ள திருக்கோயிலில் மாணிக்கவாசகரையே சிவபிரானாக வைத்து வழிபாடு செய்துவருவது பெரிதும் போற்றற்பாலதொன்றாம். வெறு நாடகக்காப்பியம் இயற்றிய **செகப்பிரியர்** என்னும் ஆங்கில நல்லிசைப்புலவர் உயிர்வாழ்ந்த இல்லத்தையும் ஒரு கோயிலாக்கி, இவ் வுலகமெங்கணுமுள்ள ஆங்கில அறிஞர்கள் மெய்யன்புடன் அங்கே சென்று அங்கு அமைத்திருக்கும் அவர்தம் உருவத்தை வணங்கிச் செல்கின்றாரென்றால், எவராலுங் காணமுடியாத கடவுளைக் கண்டு அவர்க்குந் தமக்கும் உண்டான கெழுதகைமைகளை யெல்லாம் எம்மனோர்க்குத் தெய்வத் தமிழ்ப்பாக்களால் தெளிய அறிவுறுத்திய இத்தெய்வ ஆசிரியர் மாணிக்கவாசகரை, இத் தென்றமிழ்நாட்டவரேயன்றி இவ் வுலகமெக்கணுமுள்ள

அறிஞர்களெல்லாரும் வந்து வணங்கிப் பெறற்கரும் பேற்றைப் பெறுகவென் றழைத்தல் எம்மனோர்க்கு இன்றியமையாத கடமையன்றோ?

இத் தமிழ்நாடெங்கணு முள்ள மேன்மக்கள் மாணிக்கவாசகப்பெருமானை நாடோறும் வழிபட்டு அவரருளிச்செய்த திருவாசகத்தை இரவுபகல் இன்னிசையோடு ஓதி அதன் பொருளைத் தெரிந்து உருகிவருதலுடன், அவரது திருவுருவத்திற்குக் [illegible]த்தும், அவரதுவரலாற்றினை எல்லாருமறியச் சைவசமயம் நன்குணர்ந்த ஆசிரியரைக் கொண்டு சொல்வித்துந் தாம் பெறும் பேரின்பத்தை எல்லாரும் பெற்று இன்புறுமாறு செய்வது சைவசமயிகள் செய்தற்குரிய அறங்கள் எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்ததொன்றாகும்.

கோவிலூர்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடுங்
கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமு மெல்லாமுங்
காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும்பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைக
ளார்ப்பரவஞ்செய்ய வணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாத
மேத்தி யிருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

அண்ணா மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீறற்றாற்போற்
கண்ணா ரிரவி கதிர் வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணா ரொளிமழுங்கித் தாரகைகடாமகலப்
பெண்ணாகி யாணா யலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வுருவவழிபாடு, சிவலிங்க உண்மை, அம்பலவாணர் திருக்கூத்தின் உண்மை. 312-பக்கம், கலிக்காக் கட்டிடம், விலை ரூ 3.

தொலைவிலுணர்தல்

ஒருவர் நினைக்கும் நினைவும், நினைவின் உருவங்களும், பிறர் ஒருவர் அல்லது பலர் உள்ளத்தில் தோன்றுதலும், பிறருடைய கண்களுக் கெதிரே அவை உருவமாய்த் தோன்றுதலும், அல்லது அவருடைய செவிமுதலான புலன்களுக்குப் புலனாதலுமாகிய உண்மை நிகழ்ச்சிகளை உண்மையாக நிகழ்ந்த வரலாறுகளால் நன்குவிளக்கும் அரிய செந்தமிழ் நூல். இத்தகைய நூல் தமிழில் வேறெவராலும் இதுகாறும் எழுதப்படவில்லை. இந்நூல் உணர்ச்சியாலும் இந்நூலிற் சொல்லிய முறைகளைப் பழகுதலாலும் நம்மனோர் தாம் எண்ணிய நலங்களை எண்ணியவாறே பெறலாம்.

இதன் பொருளடக்கம்:—தொலைவிலுணர்தல், நுண்ணிய வெளிகள், மனவெளி, மனவுணர்வை நுட்பமாக்கல், உணவு, தொலைவில் உணர்வோர் உணர்த்துவோர், முதற்பழக்கம், இடம் உணர்தல், பொருள்களை உணர்தல், அறிதுயில் வருவிக்கும் முறை, தாமே தோன்றும் உணர்ச்சிகள், கனவிற்றோன்றும் உணர்ச்சிகள், நனவிற்றோன்றும் முன்னறிவிப்புகள், பலர்க்குத் தோன்றிய நினைவுருவங்கள், தெளிவுக்காட்சி முதலியன; 216-பக்கம்; முதுகுகலிக்கா, விலை மூன்று ரூபா.

கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள் (௨-ஆம் பதிப்பு.)

பெண்டிரும் சிறு பிள்ளைகளுங் கற்றவர்களும் படித்து இன்புறத்தக்க சிறந்த கதைநூல். 308-பக்கங்கள் உள்ளது; கலிக்கா, விலை மூன்று ரூபா.

அறிவுரைக்கொத்து (௩-ஆம் பதிப்பு.)

இதிலுள்ள பதினெட்டுக் கட்டுரைகள் அவ்வளவும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளத்தக்க தனித்தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. 216-பக்கங்கள், கலிக்கா, இரண்டு ரூபா நாலணா.

பழந்தமிழ்க்கொள்கையே சைவசமயம்

செந்தமிழ் மொழியில் மிகப்பழைய நூலாய்த் திகழுந் தொல்காப்பியத்திற் காணப்படுங் குறிப்புகளைச் சான்றாகக் கொண்டு, இக்காலத்திற்கு எல்லாத் துறைகளிலும் வேண்டப்படும் எல்லாச் சீர்திருத்தங்களையுந் தமிழ்முதுமக்கள் முன்னமே யுடையராயிருந்த வரலாறுகள், தனித்தமிழ் நடையில் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 160-பக்கம்; கலிக்கா, ரூ. 1-12 அணா.

சிந்தனைக்கட்டுரைகள்

ஆங்கிலத்தில் அடிசன் என்னும் நல்லிசைப்புலவர் எழுதிய தீஞ்சுவைக்கட்டுரைகள் ஆறின் இனிய தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு. 130-பக்கங்கள் உள்ளது; விலை ஒரு ரூபா எட்டணா.

பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரை

இரண்டாயிர ஆண்டுகளுக்குமுன் கடைச்சங்கப் புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட

சேர்ந்த பத்துப் பாட்டுக்களில் ஒன்றான பட்டினப்பாலை என்னும் அருந்தமிழ்ச் செய்யுளின் மெய்ப்பொருளை நன்கு விளக்கி, நச்சினார்க்கினியர்உரை பொருந்தாமை தெளிவிப்பது. 142-பக்கங்கள் ; விலை ஒரு ரூபா எட்டணா.

சிறுவர்க்கான செந்தமிழ்

பள்ளிக்கூடங்களிற் பயிலுஞ் சிறார்க்குத் தனித்தமிழில் எழுதப்பட்ட பாடநூல் இல்லாப் பெருங்குறையை நீக்கும் பொருட்டு இஃது எழுதப்பட்டது. பெற்றோரும் பள்ளிக்கூட ஆசிரியரும் தம் பிள்ளைகள் இதனைக் கட்டாயம் வாங்கிக்கற்கும்படி செய்து, தாமும் இதனைக்கற்றுப் பயன்பெறுதல்வேண்டும். 136-பக்கம் ; முதருகலிக்கா, ஒரு ரூபா எட்டணா.

முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை

சங்கநூல்களுள் ஒன்றாகிய 'முல்லைப்பாட்டு' க்கு அப்பாட்டின் உண்மைப்பொருளை விளக்கும் விரிந்த உரையும், சங்கச்செய்யுட்களின் உயர்ந்த உண்மைச் சிறப்பினைப் புலப்படுத்தும் விரிந்த ஆராய்ச்சியும் உடையது. செந்தமிழ்ச் செய்யுள் உண்மையாராய்ச்சியினை முதன்முதல் விளக்கியது இந்நூலேயாகும்; 110-பக்கம்; விலை ஒரு ரூபா நாலணா

KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR - 630 307
(NEAR) KARAIKUDI
(PHONE [illegible])

சாதி வேற்றுமையும் போலிச் சைவரும்

ஆரியர் இவ்விந்தியநாட்டிற்குள் வரும்முன், நாகரிகத்தில் [illegible] வரலாறும், அவர்க்குட் சாதிகள் உண்[illegible] சாதிவேற்றுமைகளை ஒழித்து ஒற்றுமையும் உயர்ச்சியும் அடைதற்குரிய வழிதுறைகளும் இதன்கண் தனிச் செந்தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. 108 பக்கங்கள்; விலை ஒரு ரூபா நாலணா.

வேளாளர் நாகரிகம்

இது, நாகரிகத்திற்சிறந்த பழந்தமிழ்க் குடிகளாகிய வேளாளரின் இயல்புகளைப் பழைய நூல்களின் சான்றுகள்கொண்டு தனித்தமிழ்நடையில் தெளிய விளக்குவது. இந்நூலும் 'சாதி வேற்றுமை' என்னும் நூலும் தமிழர் ஆரியரின் வரலாறுகளை உள்ளவாறு உணர்தற்கு இன்றியமையாதன. 104-பக்கம் ; விலை ஒரு ரூபா நாலணா.

பொருந்தும் உணவும் பொருந்தா உணவும்.

98 பக்கம் ; கலிக்கா, இதன் விலை ஒரு ரூபா நாலணா.

கடவுள் நிலைக்கு மாறான கொள்கைகள் சைவம் ஆகா

இஃது உண்மைச்சைவக் கோட்பாடும், அதற்குமாறான போலிச்சைவக் கோட்பாடும் பிரித்து விளக்கும் அரியநூல். 108-பக்கங்கள் ; விலை ஒரு ரூபா நாலணா.

பொதுநிலைக்கழக அறிக்கையும் அம்பலவாணர் திருக்கூத்தின் உண்மையும், ஒரு ரூபா. தமிழ்நாட்டவரும் மேல்நாட்டவரும் 8 அணா. தென்புலத்தார் யார் 6 அணா. சைவசமயத்தின் நெருக்கடியான நிலை, 6 அணா.